Należytość pocztowa opłacona ryczałtem.

UWAGA. W razie zmiany właściciela realności, oddać obecnemu właścicielowi lub administratorowi realności.

Nr. 84. Kraków, luty 1926 r. Rocznik XIV.

CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI

ORGAN TOWARZYSTWA KATOL. WŁASCICIELI REALNOŚCI M. KRAKOWA I GMIN PRZYŁĄCZONYCH.

Prenumerata kosztuje rocznie Zł. 10·60. Numer pojedynczy Zł. 1·—. **Członkowie Tow. katol. właść. realn.**, w Krakowie, którzy zapłacą całoroczną wkładkę, otrzymują Czasopismo **bezpłatnie**, gdyż należytość za prenumeratę mieści się w opłacanej przez członków rocznej wkładce.

Redakcja i Administracja: UL. KARMELICKA 15, I. P. Telefon Nr. 1340 b. Redaktor odpowiedzialny: Dr. FRANCISZEK MUSSIL.

Ogłoszenia przyjmuje administracja, Kraków, ul. Karmelicka L. 15, I. p. CENY OGŁOSZEŃ: Cała strona 200 zł., $^1/_2$ str. 110 zł., $^1/_4$ str 55 zł., $^1/_8$ str. 30 zł., $^1/_{16}$ str. 15 zł. Nadesłane 50 gr. Drobne ogłoszenia za słowo 6 gr. (n jmniej 10 słów).

Biuro Towarzystwa katol. właścicieli realności znajduje się przy ulicy **Karmelickiej L. 15, I. piętro,** otwarte jest dla członków, którym udziela się informacji i porady prawnej codziennie od godz. **9—12** przed południem i od godz. **4—6** po południu z wyjątkiem niedziel i dni świątecznych. — Telefon 1340 b.

Właściciele realności popierajcie swój organ „Czasopismo właścicieli realności"

Silna organizacja dzisiaj jest bardziej niż kiedykolwiek potrzebną!

Członkowie zapłaćcie zaraz zaległe wkładki, oraz wkładkę na rok 1926.

Popierajcie „CZASOPISMO WŁAŚCICIELI REALNOŚCI".

W SPRAWIE OPŁATY WKŁADKI ROCZNEJ.

Od jednego z członków otrzymała redakcja pismo, którego treść poniżej podajemy:

„W każdym prawie numerze „Czasopisma" czytamy wezwanie do członków o zapłacenie zaległych, względnie bieżących wkładek. Naprawdę, że nie do wiary i niepojętem jest, że znajdują się tacy właściciele, którzy ociągają się z wpłaceniem tej tak bardzo niskiej wkładki — wszak opłata 12 zł rocznie z bezpłatnem otrzymywaniem „Czasopisma" wynosi dziennie zaledwie **3 grosze** i nikt nie może się wymawiać, że są złe czasy, bo taka drobna kwota nie może nawet odgrywać żadnej roli, zwłaszcza, gdy się weźmie pod uwagę tak wysokie różne opłaty i świadczenia, oraz, że często wydaje się na mniej potrzebne rzeczy znacznie więcej, niż te 3 grosze dziennie.

Ci niedbali członkowie powinni przecież zrozumieć, że Wydział Towarzystwa walcząc nieustannie w imieniu wszystkich właścicieli realności, walczy dla każdego poszczególnego właściciela i powinni zrozumieć, jak ważną obronę interesów własności realnej stanowi w tych ciężkich czasach własne pismo. Obowiązkiem każdego bez wyjątku jest tak działalność Towarzystwa jak i pismo własne popierać.

Wszystkie warstwy społeczne i zrzeszenia mają swoje pisma, tylko właściciele domów nie mogą zrozumieć we własnym interesie tej potrzeby. Chcieliby, żeby nietylko za nich ktoś pracował — ale koszta połączone z wydawnictwem ponosił.

Nawet nie zdają sobie Ci lekkomyślni Członkowie i właściciele realności sprawy, w jak trudnych warunkach wydaje się to pismo. Za tą drobną wkładkę musi Wydział opłacać wszelkie koszta, wyjazdy, druk, portorja i t. p., korzystając, odnośnie do „Czasopisma", z ofiarności członków komisji redakcyjnej, którzy bezinteresownie pismo w miarę możności i czasu artykułami zasilają.

Naprawdę, że ciągłe upominanie się o zapłatę wkładki nie przynosi zaszczytu właścicielom realności".

* * *

Redakcja, uznając powyższe uwagi za zupełnie słuszne, ze swej strony zwraca uwagę, że skoro bardzo

wielu członków, mimo dołączenia do ostatniego numeru czeków P. K. O., wkładki dotąd nie zapłaciło, przyjęła administracja „Czasopisma“ inkasenta celem ściągnięcia wkładki na 1926 r., ewentualnie także zaległych wkładek.

Nie wątpimy, że członkowie, którzy korzystali w 1925 r. i w roku bieżącym korzystają z pracy Wydziału i z „Czasopisma“, nie zechcą tego uczynić bez zapłacenia wkładki i dlatego usilnie prosimy wkładkę czy to czekiem, czy to do rąk inkasenta zapłacić, a nie zbywać tego obietnicami zapłacenia później i t. p.

Zauważamy, że tak rozesłanie czeków jak i utrzymywanie inkasenta powoduje poważne koszta, które Wydział Towarzystwa musi ponosić ze skromnych funduszów, pochodzących jedynie ze składek członków.

Kto wkładki nie zapłaci, następnego numeru „Czasopisma“, w którym między innemi ważnemi dla właścicieli realności wiadomościami podane będzie rozporządzenie w sprawie nowych warunków płacy i pracy dla dozorców domowych, oraz ewentualnie uchwalić się mająca nowela do ustawy o ochronie lokatorów, bezwarunkowo nie dostanie.

Nekrologja.

Dnia 9-go stycznia 1926 r. zmarł jeden z najstarszych członków Wydziału Towarzystwa ś. p.

MICHAŁ SOLSKI.

Zmarły odnosił się z wielką życzliwością do Towarzystwa i brał żywy udział w pracach Wydziału. Cześć Jego pamięci!

ZEZNANIA (fasje) O OBROCIE.

(Podatek przemysłowy).

1. Zeznania o obrocie muszą być na formularzach (odmiennych od dotychczasowych), które bezpłatnie wydają Urzędy skarbowe podatków i opłat skarbowych (I, II i III) Krowoderska 5, Kanonicza 17 i w Podgórzu, (gmach dawnego starostwa) złożone do dnia 15-go lutego 1926 r.

2. Zeznania obowiązane są składać a) przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji, b) przedsiębiorstwa przemysłowe I—V kategorji, c) osoby posiadające świadectwa przemysłowe dla zajęć przemysłowych I i II kategorji a) (ekspedytorzy celni i pośrednicy giełdowi), b) wszelkiego rodzaju inni pośrednicy handlowi, c) samodzielne wolne zajęcia zawodowe.

Przedsiębiorstwa handlowe III, IV i V kategorji, oraz przemysłowe (VI, VII i VIII kategorji) nie mają obowiązku składania zeznań, lecz mają prawo.

3. Zeznania składa się w Urzędach skarbowych podatków i opłat skarbowych, w których okręgach znajdują się odnośne zakłady handlowe lub przemysłowe, względnie w których się wykonuje osobiste zajęcie przemysłowe.

4. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością i spółdzielnie składają zeznania w Urzędzie skarbowym, w którego obrębie znajduje się siedziba zarządu (według poprzedniej ustawy spółki z ograniczoną odpowiedzialnością obowiązane były składać zeznania w Izbie Skarbowej.

5. Spółki akcyjne składają zeznania w Izbie Skarbowej).

6. Kto nie złoży w powyższym terminie zeznania względnie złoży je w po tym terminie, bez udowodnienia ważnej, a nieuchronnej przyczyny, traci prawo do wniesienia odwołania, a nadto ulegnie karze od zł. 50—500·—.

7. Do zeznania należy dołączyć kwity lub odpisy kwitów na wpłacony podatek (wskazanem jest raczej przedkładać zwykłe odpisy).

8. W zeznaniu mogą płatnicy, którzy prowadzą księgi handlowe, powołać się na tę okoliczność i ofiarować dowód z tych ksiąg, na poparcie swych zeznań, a w takim razie nie może komisja szacunkowa ustalić obrotu inaczej, aniżeli podano w zeznaniu, o ile księgi nie zostały uznane przez komisję za nieprawidłowe lub nierzetelne.

Przy badaniu ksiąg ma prawo być obecny płatnik lub tego zastępca.

Nieprzyjęcie obrotu wykazanego w księgach winno być protokolarnie stwierdzone i uzasadnione. Odpis tego uzasadnienia doręcza się płatnikowi.

9. Oprócz dat dotyczących samego przedsiębiorstwa, obowiązane są przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przedsiębiorstwa przemysłowe I—V kategorji, o ile prowadzą prawidłowe księgi handlowe, jak również wyżej pod 2c wymienione przedsiębiorstwa przemysłowe, obowiązane do składania zeznań, zapodać swój obrót odrębnie, według poszczególnych miesięcy ubiegłego roku kalendarzowego (przy obecnych zeznaniach ubiegłego półrocza 1925 r.). Inni obowiązani do składania zeznań podają ogólną sumę roczną obrotu.

10. Przedsiębiorstwa, które w II półroczu 1925 r. dokonywały eksportu półfabrykatów lub gotowych wyrobów, winny obrót ten jako wolny od podatku przemysłowego, wykazać w osobnym załączniku według ustanowionego wzoru (formularza).

11. Na 2-giej stronie formularza, służącego do składania zeznań, należy w jednej rubryce podać cały obrót, zaś w innych rubrykach wykazać osobno sumy obrotów, osiągniętych ze sprzedaży hurtownej artykułów pierwszej potrzeby itp., osobno obrót osiągnięty z detalicznej i drobnej sprzedaży artykułów spożywczych pierwszej potrzeby, osobno sumę obrotu ze sprzedaży hurtownej oraz dostaw towarów, które podpadają pod zniżkę stawki podatkowej wynoszącej 1%.

To osobne wykazywanie obrotów potrzebne jest ze względu, że obecnie obowiązująca ustawa o podatku przemysłowym wprowadziła oprócz 2%-towej stawki podatkowej, nadto stawki niższe (1% i ½%).

Dr. Fr. Mussil.

NADZWYCZAJNY ZJAZD DELEGATÓW STOWARZYSZEŃ WŁAŚCICIELI REALNOŚCI W WARSZAWIE.

Wobec grożącej nowej klęski, zwołany został na dzień 28-go grudnia 1925 r. do Warszawy przez Związek Stowarzyszeń właścicieli realności w miastach Rzeczypospolitej Polskiej, Nadzwyczajny Zjazd delegatów Stowarzyszeń właścicieli realności całej Polski, celem zaprotestowania i zapobieżenia zmianom ustawy o ochronie lokatorów i propagowanego przez stronnictwa lewicowe wstrzymania podwyżek komornego, oraz moratorjum dla bezrobotnych. Z Krakowa udał się na Zjazd do Warszawy wezwany telegraficznie prezes Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i gmin przyłączonych Dr. Fr. Mussil.

Do Prezydjum Zjazdu wybrany został prezes Dr. Mussil.

Przewodniczący otworzył Zjazd, wskazując na ważność i powagę chwili i nawołując zebranych do stworzenia jednolitego frontu, celem obrony interesów zagrożonej własności realnej, poczem oddał głos p. K. Janikowskiemu, redaktorowi „Miasta Polskiego", który w dłuższym rzeczowym referacie przedstawił stan i położenie w jakiem się znajdują obecnie właściciele realności i czem grożą obecnie projektowane zmiany w ustawie o ochronie lokatorów, nietylko dla właścicieli domów, lecz dla Skarbu państwa i samorządów. Bezrobocie jest klęską, dotykającą cały naród, ciężaru jej nie wolno spychać na barki jednej tylko klasy, gdyż jest to nietylko krzywdzącą niesprawiedliwością, lecz wywoła całkowitą ruinę danej warstwy, która ciężarom tym nie podoła. W dyskusji zabrali głos również posłowie Chełmoński (Zw. L. N.) i hr. Żółtowski (kl. chrz. nar.), którzy w dłuższych przemówieniach poruszyli zgubność ustawy o ochronie lokatorów i oświetlili stanowisko swoich klubów w tej sprawie, w zasadzie przychylne.

Bardzo żywa dyskusja wszczęta nad ukończonym referatem doprowadziła do ustalenia pojęć i wykazała całkowitą zgodność w poglądach na obecną sytuację. Poczem zebrani jednogłośnie przyjęli opracowany przez komisję protest, stwierdzający, że ustawa o ochronie lokatorów jako pogwałcenie prawa własności, będąca w sprzeczności z konstytucją powinna być jaknajrychlej uchylona, zaś przeciwko wszelkim zakusom zmierzającym do wzmocnienia jej i rozszerzenia, należy wystąpić jaknajenergiczniej i przeciwko takiemu nowemu pogwałceniu Konstytucji zebrani imieniem Towarzystw właścicieli realności w miastach Rzeczypospoliiej Polskiej zakładają stanowczy i bezwzględny protest.

Następnie wybrano delegacje, do których wybrano także prezesa Dra Mussila, które miały się w dniu 29-go grudnia udać do Sejmu i do Rządu.

Z trudnością, po kilkugodzinnem czekaniu została delegacja przyjęta przez premiera Skrzyńskiego, który oświadczył delegacji, że sprawę szczegółowo rozpatrzy.

Minister Skarbu p. Zdziechowski oświadczył na przedłożony sobie protest, że w interesie Rządu i Skarbu leży, by lokatorzy płacili czynsze i przyznał, że planowana nowela do ustawy o ochronie lokatorów osłabiłaby siłę gospodarczą właścicieli domów, jako podatników i oświadczył: „W moim interesie leży, ażebyście czynsze otrzymywali, abym mógł je wam zabrać". Na zakończenie radzi Minister p. Zdziechowski delegacji, aby się udała do innych Ministrów, oraz do Sejmu i tam przedłożyła swe postulaty, mówiąc, że nie jest sam, że Rząd jest koalicyjny, zależy od Sejmu.

Delegacji, która się udała do Ministra Sprawiedliwości Piechockiego, oświadczył tenże, że o słuszności przedstawionych mu motywów jest przekonany, jednak Rząd jest koalicyjny, zależny od Sejmu i radził przekonać Sejm, a wtenczas Rząd stanie na stanowisku przez właścicieli realności zajmowanem.

Poszczególni przedstawiciele klubów sejmowych, do których się delegacje udały, przyznawali w większej lub mniejszej mierze rację stanowisku właścicieli realności, uzależniając jednak swe stanowisko od innych klubów, jedynie poseł Popiel z klubu N. P. R. oświadczył, że w sprawie wniosków o nowelizację ustawy o ochronie lokatorów, stronnictwa koalicyjne nie są ze sobą związane żadną umową i mają wolną rękę.

Ponieważ delegacje nie zdążyły z wszystkiemi klubami odbyć konferencji, przeto zlecono tę sprawę Zarządowi Związku.

Sprawa nowelizacji ustawy o ochronie lokatorów, a mianowicie wniosku P. P. S., N. P. R. i koła żydowskiego o wstrzymanie podwyżki komornego, przedłużenie możności eksmitowania itp. była dnia 12-go stycznia 1926 r. przedmiotem obrad podkomisji prawniczej, Referentem sprawy był poseł Pużak (P. P. S.) z uwagi, że stanowisko jego jako referenta było niezgodne ze stanowiskiem, jakie w sprawie tej Rząd zajął, przeto przeciwko temu stanowisku zaoponował poseł Bittner (Chrześc. Dem.), w rezultacie czego sprawę odroczono celem porozumienia się referenta z Rządem.

Na posiedzenie komisji prawniczej, które się nad powyższemi wnioskami dnia 15-go stycznia br. odbyło, referował pos. Pużak.

W czasie dyskusji najsilniej atakował projektowane zmiany poseł Bittner (Chrześc. Dem.), wyrażając zapatrywanie, czy Sejm ma prawo nowelizować

ustawę o ochronie lokatorów, jako prawo wyjątkowe, będące zaprzeczeniem Konstytucji, która poręcza nietykalność prawa własności. Stanowcze i zdecydowane stanowisko posła Bittnera spowodowało całą powódź napaści w prasie lewicowej przeciwko stronnictwu Chrześcijańskiej Demokracji i osobie posła Bittnera.

W rezultacie w trakcie głosowania odpadły następujące wnioski popierane przez kluby lewicowe.

Wstrzymanie podwyżek komornego od wszystkich lokali.

Odrzucono wnioski dotyczące uchylenia eksmisji dla tej kategorji lokatorów, którzy wskutek ciężkiego położenia ekonomicznego nie są w stanie zapłacić przypadającego komornego.

Odrzucono również wniosek posła Pużaka o przedłużenie opróżnienia lokalu do 6-ciu miesięcy dla eksmitowanych dozorców.

Komisja Prawnicza przyjęła natomiast następujące wnioski zgodne ze stanowiskiem Rządu, a mianowicie:

1) wstrzymanie podwyżki komornego od 1-go kwietnia br. do 1-go stycznia 1927 r. od lokali jednoizbowych, oraz od lokali zamieszkałych przez bezrobotnych i przez tych lokatorów, których zarobek miesięczny wynosi 80·— zł. (dla samotnych) i 120·— zł. (dla obarczonych rodziną);

2) lokator eksmitowany za zaległość komornego z powodów trudności gospodarczych może opróżnić lokal dopiero po upływie roku od daty wyroku eksmisyjnego. Po upływie tego czasu jednak eksmisja dochodzi do skutku;

3) lokator zalegający z komornem, a zarabiający 80·— zł. (samotny), 120·— zł. (obarczony rodziną), może uzyskać od Sądu ulgi w spłacaniu tej zaległości.

Wynik taki głosowania uznany został przez lewicę sejmową za ciężką porażkę i dla zamanifestowania swego stanowiska poseł Pużak (P. P. S.) zrzekł się referatu. Komisja prawnicza wybrała swoim referentem posła Bittnera (Chrześc. Dem.).

Jednakże pod wpływem nieprzebierających w środkach ataków prasy lewicowej, poseł Bittner zrzekł się referatu, który przeszedł z powrotem w ręce posła Pużaka.

Powyższe wnioski przedłożone będą Sejmowi, a następnie Senatowi.

ORZECZENIA SĄDOWE.

Orzeczenie w sprawie świadczeń.

Orzeczeniem z dnia 20 września 1923 r. S. N. I. 229/23 Sąd Najwyższy zatwierdził wyrok Sądu Okręgowego w P., utrzymujący w mocy wypowiedzenie najmu lokalu z powodu niepłacenia świadczeń za rok przeszło z górą. mimo przysłania im przez powodów pisemnego zawiadomienia o wysokości opłat dodatkowych. Pozwani lokatorowie zasłaniali się tem, że komorne samo opłacili, zaś w bramie domu powodów nie było wywieszonego wykazu należności za świadczenia i na tej podstawie wnieśli rewizję do Sądu Najwyższego w Warszawie. Sąd Najwyższy jednak stwierdziwszy, że lokatorowie pozwani opłaty za świadczenia uiścić nie chcieli, zaś dokładne wykazy wydatków były zawsze do przejrzenia u właściciela domu, zaś zarzuty są tylko gołosłowne, wyrok poprzedniej instancji utrzymał w mocy.

Niepłacenie świadczeń ważnym powodem do wypowiedzenia.

Sąd Najwyższy, Izba III, orzeczeniem z dnia 21 stycznia 1925 r. Rw. 1780/24 orzekł, że zwłoka w uiszczeniu dodatkowych opłat uzasadnia ważną przyczynę wypowiedzenia, ponieważ art. 11, ustęp 2, lit. a ustawy o ochronie lokatorów powołuje w swej osnowie przepis art. 7, który opłaty dodatkowe uważa za składową część komornego.

Jednokrotne upomnienie się o zapłatę 2 zaległych rat czynszowych jest ważną przyczyną wypowiedzenia.

Sąd Najwyższy w Warszawie orzeczeniem z dnia 16 lipca 1925 r. L. C. 752/25 orzekł, że stwierdzenie iż pozwany lokator mimo upomnienia nie zapłacił dwóch po sobie następujących rat komornego usprawiedliwia najzupełniej utrzymanie w mocy wypowiedzenia (art. 11, ustęp 2, lit. a ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r).

Z treści art. 11 powołanej ustawy wcale nie wynika, by właściciel domu dla skuteczności wypowiedzenia najmu z powodu zalegania dwu kolejnych rat komornego miał obowiązek przed każdą ratą upominać się o zapłatę, wystarcza bowiem najzupełniej upomnienie jednokrotne.

Przyjęcie czynszu nie jest odnowieniem najmu.

Sąd Najwyższy w Warszawie orzeczeniem z dnia 4 grudnia 1922 r. S. N. I. C. 690/22 orzekł, że przyjęcie przez powódkę komornego za czas po wniesieniu wypowiedzenia nie spowodowało nowacji najmu, skoro właścicielka domu, jako powódka nie zrzekła się skargi, nie można z tego faktu wnioskować o odnowieniu umowy.

Orzeczenie Pierwszej Izby Sądu Najwyższego

z dnia 2-go listopada 1922 r. (S. N. I. C. 1213/22).

Właściciel realności w I. wniósł sądowne wypowiedzenie przeciwko swemu lokatorowi, podając jako powód wypowiedzenia, że pozwany w wynajętym przez siebie lokalu stale rąbie drzewo po nocach, zakłucając w ten sposób spokój współlokatorom.

Sąd powiatowy po przeprowadzeniu rozprawy przesłuchał świadków, którzy stwierdzili, że hałasy stale

trwały do 2-giej nad ranem, że upomnienia pozwanego pozostają bez skutku, wypowiedzenie utrzymał w mocy, jak również i Sąd Okręgowy, który wyrok poprzedniej Instancji zatwierdził. Od wyroku wniósł pozwany rewizję do Sądu Najwyższego w Warszawie, który orzekł, że zachowanie się lokatora, które uniemożliwia współlokatorom choćby tylko bezpośrednio sąsiadom swym korzystanie ze spokoju nocnego, narażając przez to na szwank ich zdrowie i sprawność do dziennych zajęć, bezsprzecznie podpada pod pojęcie obrzydzenia pobytu w domu, oraz ciężkiego zakłócenia porządku domowego i z tych powodów rewizji nie uwzględnił.

SPRAWOZDANIE

z posiedzeń Wydziału poszczególnych komisyj i interwencyj.

Dnia 16 listopada r. z. odbyło się w biurze Prezesa przy ul. Karmelickiej 15, posiedzenie Wydziału Towarzystwa, z następującym porządkiem dziennym:

1) sprawy bieżące;

2) odczytanie protokołu z ostatniego posiedzenia;

3) wydanie opinji w sprawie ramowej ustawy budowlanej, nadesłanej przez Minist. Robót Publ.;

4) sprawa powołania mężów zaufania do Komisyj szacunkowych w sprawie wymiaru podatków państwowych;

5) wnioski członków.

Prezes otworzył posiedzenie, zdając sprawę z bytności delegacji u prez. Izby Skarbowej Gregera (por. dokładne sprawozdanie w Nr. 81 Czasopisma str. 3) i w krótkości przedstawił najważniejsze sprawy bieżące. Poczem udzielił głosu wicepr. inż. Drobniakowi, który wygłosił referat w sprawie ramowej ustawy budowlanej, nadesłanej przez Min. Robót Publ. Wobec krótkiego terminu, zakreślonego do udzielenia odpowiedzi i niemożności przestudjowania dokładnego ustawy pod względem technicznym i prawnym, postanowiono przyłączyć się do opinji wydać się mającej przez Towarzystwo Techniczne i Izbę Budowniczych.

Z powodu nieobecności na posiedzeniu radcy skarbu Skrzydylki, usunął prezes sprawę powołania mężów zaufania do komisji szacunkowych z porządku dziennego.

Następnie prezes poruszył sprawę zwołania Walnego Zgromadzenia celem przedstawienia na nim spraw i postulatów właścicieli realności. Po żywej dyskusji uchwalono na razie takiego zgromadzenia nie zwoływać.

Następne posiedzenie Wydziału odbyło się 15-go grudnia z. r. Porządek dzienny był następujący:

1) sprawy bieżące;

2) odczytanie protokołu z ost. posiedzenia;

3) ustanowienie wkładki na 1926 rok;

4) opłaty za nadmiar wody a stanowisko krak. Stow. Kupców (ref. wicepr. Dr. Bakałowicz);

5) nadmiar wody i akcja Zrzeszenia Lokatorów i Sublokatorów (ref. wicepr. Dr. Bakałowicz);

6) sprawozdanie w sprawie projektowanego sposobu doręczania nakazów zapłaty na podatki gminne;

7) wnioski członków.

Po załatwieniu pierwszych dwóch punktów porządku dziennego, prezes przystąpił do sprawy ustanowienia wkładki członków na rok 1926. Wobec tego, że wpływy z wkładek w roku 1925 pokryły w całości wydatki Towarzystwa i osiągnięto nawet pewną nadwyżkę, uchwalił Wydział na wniosek prezesa również i na rok 1926 utrzymać wkładkę w dotychczasowej wysokości z tem, że członkowie, którzy wkładkę z góry zapłacą, będą otrzymywać „Czasopismo" bezpłatnie.

Następnie wicepr. Dr. Bakałowicz referował akcję krak. Stow. Kupców i Zrzeszenia Lokatorów i Sublokatorów, w związku z nakazami płatniczemi, rozsyłanemi przez Zarząd Wodociągów za nadmiar wody.

Wydział po wysłuchaniu referenta i po żywej dyskusji uchwalił wszcząć w tym kierunku zdecydowaną akcję. Wybrano delegację mającą się udać do Prezydjum miasta i Zarz. Wodociągów, celem przedstawienia sprawy.

Wicepr. Heggenberger złożył sprawozdanie z konferencji odbytej w Prezydjum miasta w sprawie projektowanych zmian w sposobach doręczania nakazów płatniczych na podatki gminne.

Następnie Wydział zajął się sprawą powołania mężów zaufania do komisyj szacunkowych, usuniętą z porządku dziennego poprzedniego posiedzenia. Uchwalono ułożyć listy mężów zaufania, do zaproponowania których, upoważniono prezesa.

Prezes życząc zebranym Wesołych Świąt i pomyślnego Nowego Roku 1926, zamknął posiedzenie o godz. 8-mej wieczorem.

RÓŻNE UWAGI I WIADOMOŚCI.

Właściciele domów i administratorowie ubezpieczajcie domy od odpowiedzialności prawno-cywilnej. Zwracamy uwagę na artykuły na str. 7 Nr. 72 i str. 7 Nr. 73 „Czasopisma".

Odwołania od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu. Od orzeczeń Urzędu Rozjemczego dla spraw najmu odwołać się można do Sądu okręgowego cywilnego, jako apelacyjnego w przeciągu dni 14-tu od dnia ogłoszenia orzeczenia, a nie od dnia doręczenia na piśmie tego orzeczenia.

Zniżki do teatrów i kin mogą Sz. Członkowie otrzymywać w biurze Towarzystwa, Karmelicka 15, I p. od godziny 9–12 i od 4–6 popołudniu.

Kino „Warszawa" udziela zniżek na nowe legitymacje, które można wymieniać przy kasie za okazaniem starej legitymacji.

W Kinie „Reduta" wystarcza celem uzyskania zniżki okazać legitymację członkowską Towarzystwa katolickich właścicieli realności w Krakowie.

Umieszczanie szyldów i gabilotek, wywieszek, reklam świetlnych itp. urządzeń dozwolone jest jedynie za uprzędniem zezwoleniem Magistratu. Plany, wzgląd. podania wnoszone do Magistratu na te urządzenia, mają być zgodnie z przepisami ustawy budowlanej, zaopatrzone podpisem właściciela odnośnej realności.

INFORMACJE PODATKOWE.

W sprawie podatków gminnych.

1) Zwracamy uwagę, że gminny podatek od lokali i podatek wodociągowy płatne są w tych samych terminach jak w roku poprzednim, a mianowicie: podatek wodociągowy płatny jest kwartalnie z dołu do 14 kwietnia, 14 lipca, 14 października 1926 r. i do 14 stycznia 1927 r., zaś gminny podatek od lokali kwartalnie z góry do 14 stycznia, 14 kwietnia, 14 lipca i 14 października 1926 r. Jeżeli lokator po zawiadomieniu go przez właściciela domu o wysokości (w nakazach zapłaty uwidocznione są kwoty płacić się mające przez poszczególnych lokatorów), podatków tych do rąk właściciela domu lub administratora w przepisanym terminie nie zapłaci, winien właściciel, względnie administrator domu zawiadomić o tem Magistrat, na piśmie bez opłaty, który zarządzi ściągnięcie podatku wprost od opornego lokatora w drodze egzekucji wraz z odsetkami zwłoki (4% miesięcznie) i kosztami egzekucji.

O ile właściciel zaniedba zawiadomić o tem Magistrat w przepisanym terminie, t. j. najdalej w miesiąc po terminie płatności podatku, w takim razie obowiązany będzie zapłacić podatek, z prawem regresu do lokatora.

2) Sposób płacenia podatków. Wszystkie podatki państwowe z wyjątkiem opłaty za patent i opłat miesięcznych podatku przemysłowego można wpłacać czekiem P. K. O.

3) Podatek dochodowy od uposażeń (pensyj i emerytur) i wynagrodzeń za najemną pracę. — Według wskazówek podanych w Nrze 76. Podatkowi temu podlegają uposażenia, począwszy od Zł. 1.500 rocznie. Podatek płatny w 7 dni po dokonaniu potrącenia.

4) Pomoc, porada i obrona w sprawach podatkowych. — Sprawy podatkowe (fasje i odwołania dla wszelkiego rodzaju Spółek, Towarzystw, przedsiębiorstw, oraz osób fizycznych, dotyczące podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego), majątkowego, od kapitałów i rent, podatków gminnych sporządza i załatwia, oraz informacyj udziela się w biurze Towarzystwa w godzinach od 9—12 przed południem i od 4—6 po południu.

5) Ryczałt opłat dodatkowych do czynszów wynosi:
a) z lokali sklepowych 5%,
b) z mieszkań 7%.

W domach w których niema połączenia z kanałem miejskim, podwyższa się ryczałt o 1%.

O ile opłaty są wyższe, mogą właściciele żądać od lokatorów zapłaty faktycznych wydatków, w takim jednak razie muszą wydatki proporcjonalnie rozłożyć i na żądanie lokatorów przedstawić rozliczenie i rachunki.

6) W „Czasopismie" Nr. 72 na str. 3 podaliśmy tabelę ze sposobem rozliczania opłaty przez lokatorów należytości za nadmiar zużytej wody. Radzimy z tabelki tej korzystać. Na życzenie przeprowadza biuro Towarzystwa rozliczanie nadwyżki za skromną opłatą.

Terminy składania zeznań i płatności podatków w lutym 1926 r.

1. Podatek majątkowy odnośnie do właścicieli nieruchomości. Właściciele realności, którym w swoim czasie odroczony został termin płatności rat podatku majątkowego do 1-go stycznia 1926 r., mają zapłacić I, II i III ratę czyli połowę definitywnie obliczonego podatku w 4 równych ratach, z których 1-sza rata płatna jest do 15 lutego 1926 r., bez policzenia odsetek za odroczenie. (Bliższe objaśnienie patrz w Nr. 81 „Czasopisma" str. 3).

2. Państwowy podatek od lokali za II-gi kwartał 1925 r. płatny do końca lutego 1926 r. Odnośnie do płatników, którym wymierzono podatek nie wyżej niż 32 Zł, termin będzie wyznaczony osobnem rozporządzeniem. (Bliższe szczegóły patrz w Nr. 81 „Czasopisma" str. 5).

3. Termin do składania zeznań do podatku dochodowego przypada według ustawy: dla osób fizycznych do 1 marca 1926 r., dla osób prawnych do 1 maja 1926 r. (W następnym numerze podamy formularz zeznania z objaśnieniami).

4. Zeznania do podatku przemysłowego za II-gie półrocze 1925 r. muszą być do 15 lutego 1926 r. złożone. (Osobno podajemy objaśnienia i pouczenie co do sposobu składania tych zeznań).

5. Podatek kwaterunkowy dotąd nie pobieramy.

6. Przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji, oraz przedsiębiorstwa przemysłowe I—V kategorji, o ile prowadzą księgi handlowe, jak również przedsiębiorstwa obowiązane do sprawozdań publicznych, a obowiązane do składania zeznań, winny po upływie każdego miesiąca do 15-go (względnie 29) następnego miesiąca wpłacić do kasy skarbowej (ul. Wiślna) zaliczkę na podatek od obrotu w wysokości kwoty obliczonej według przypadającej stawki podatkowej od obrotu osiągniętego w ubiegłym miesiącu.

DZIAŁ INFORMACYJNY.

I.

Cena gazu wynosi za 1 m^3 35 gr., cena prądu elektrycznego za 1 kilowat godzin 75 gr.

II.

Ważniejsze opłaty stemplowe.

1) Pełnomocnictwa w zasadzie Zł. 2·—, pełnomocnictwo w sprawach należących do Sądów cywilnych 70 gr.

2) Podania, względnie rekursa podatkowe:

a) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 20·— = 20 gr.;

b) Jeżeli kwota podatku nie przewyższa Zł. 140·— = 40 gr.;

c) Jeżeli kwota podatku przewyższa Zł. 140 — = Zł. 2·—.

3) Załączniki do podań, względnie rekursów:

a) Poniżej Zł. 140 — = 10 gr.;

b) Powyżej „ 140·— = 40 gr.

4) Napisy (rubra) 40 gr.

III.

Informacje i odpowiedzi pisemne.

W sprawach dotyczących własności realnej udziela się krótkich odpowiedzi w niniejszym dziale, lub listownie, za nadesłaniem koperty zaopatrzonej znaczkiem pocztowym na odpowiedź.

IV.

Opłata za wywóz jednej skrzynki popiołu i śmieci wynosi 35 gr., za jeden wóz Zł. 10·50.

Należytość za wywóz nieczystości kloacznych wynosi w dzień Zł. 9·—, w nocy Zł. 13·50 za 1 m^3.

V.

Członek, który wkładkę roczną Zł. 12·— zapłacił, ma prawo:

1) **do bezpłatnego informowania się** w biurze Towarzystwa przy ul. Karmelickiej L. 15, I. p. we wszelkich sprawach, dotyczących spraw właścicieli realności, zgłaszania się względem administratorów i dozorców domów i informowania się co do kwalifikacyj tychże, zasięganie bezpłatnej porady prawnej we wszystkich sprawach skarbowych, podatkowych i stosunku najmu dotyczących;

2) otrzymuje bezpłatnie niniejsze pismo, w którem podaje się do wiadomości wszelkie sprawy i praktyczne wskazówki, dotyczące właścicieli realności;

3) jakoteż wszelkie inne pisma dla członków przez Towarzystwo wydawane;

4) do wstępu na posiedzenia, Walne Zgromadzenia, wiece itp.;

5) w końcu ma prawo korzystania z **Biura administracji realności,** (patrz dział inform.), oraz z załatwiania spraw podatkowych za rocznym ryczałtem (patrz dział inform.).

VI.

Wszelkich informacyj w sprawach dotyczących właścicieli nieruchomości, oraz **porady prawnej** w sprawach skarbowych, podatkowych i stosunków najmu dotyczących, udziela się członkom codziennie od godziny 9—12 i od 4—6 po południu, z wyjątkiem niedziel i świąt.

VII.

Reklamacje.

Każdy członek, któryby naszego „Czasopisma“ nie dostał, zechce się zgłosić do biura Towarzystwa (ul. Karmelicka L. 15, I. p.).

Reklamacje będą tylko do 14-tu dni uwzględniane.

Reklamacje są wolne od opłaty pocztowej.

Celem umożliwienia skutecznego doręczenia „Czasopisma właścicieli realności“ upraszamy o bezzwłoczne zawiadamianie ustne lub korespondentką w razie zmiany mieszkania.

VIII.

Biuro administracji realności przy Towarzystwie przyjmuje **całkowite administracje realności** oraz **częściowe** (załatwienie spraw podatkowych, fasji, interwencje u władz, sprawy najmu, wypowiedzeń itd.), dając Szan. właścicielom gwarancję należytego załatwiania tych agend, oraz zapewniając należyte fachowe, na przepisach ustaw oparte załatwianie wszelkich w zakres administracji wchodzących czynności.

IX.

Zwracamy uwagę, że na żądanie załatwia się dla Szan. członków za umiarkowaną opłatą przez cały rok wszelkie sprawy podatkowe, jak:

1) Fachowe na przepisach ustaw oparte sporządzenie przez cały rok wszystkich fasyj, a mia-

nowicie do podatku dochodowego, przemysłowego (obrotowego) itp.

2) Przestrzeganie i utrzymywanie w ewidencji terminów przedkładania fasyj.

3) Wnoszenie wszelkich fasyj, odwołanie rekursów i pism do Inspektoratów skarbowych i Izby skarbowej w terminach ustawą przepisanych.

4) Interwencja w zastępstwie stron w Inspektoratach skarbowych i Izbie skarbowej w sprawach podatkowych (przy załatwianiu i wyjaśnianiu usterek do fasyj do podatku przemysłowego (obrotowego), podatku dochodowego, wykazywaniu potrąceń itd.).

5) Sporządzanie odwołań i rekursów od niesprawiedliwych wymiarów podatków do wyższych instancyj.

W ten sposób strona unika obowiązku i konieczności prowadzenia ewidencji i myślenia przez cały rok o różnych terminach, unika nakładania grzywien za nieprzedłożenie fasyi w przepisanych terminach, unika konieczności osobistej interwencji u władz.

X.

Rewizje przypisu podatków.

Zapoznanie się z różnorodnemi ustawami, rozporządzeniami i przepisami, ulegającemi często zmianom, jest bardzo trudne i nader skomplikowane i żaden właściciel nie może się zorjentować w sposobie składania zeznań, terminach itp., nie może wiedzieć, ile ma płacić, a już tem bardziej nie wie, na jakiej podstawie wymiar uskutecznionym został. Każdy powinien mieć możność skontrolowania, że to, co płaci, też rzeczywiście od niego się należy.

Podatnik, nie będąc w możności skontrolowania, czy wymiar względnie przypis jest słuszny, niejednokrotnie bezwiednie płaci wyższy podatek niżby się należał.

Towarzystwo katolickich właścicieli realności, pomne swych zadań i chcąc swych członków uchronić przed płaceniem nienależnych podatków, zorganizowało przy ulicy Karmelickiej 15 biuro porad i rewizji przypisów i wymiarów podatków, z którego za niewielką opłatą wszyscy członkowie Towarzystwa mogą korzystać.

Kupno — sprzedaż -- najem

domów, will i t. p., najem mieszkań i lokali.

Do wynajęcia lokale sklepowe i mieszkania.

Wiadomość w biurze Towarzystwa, ul. Karmelicka 15, I p. od 9—12 i od 4—6 po południu.

Nakładem Towarzystwa kat. właścicieli realności m. Krakowa i Gmin przyłączonych. — Drukarnia Związkowa w Krakowie pod zarządem J. Dziubanowskiego.